

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 94/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. marca 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 203/2008 a uzneseniami Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Co 144/2009-64 z 30. apríla 2009 a č. k. 8 Co 266/2009-73 z 22. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej

len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 203/2008 a uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 144/2009-64 z 30. apríla 2009 a č. k. 8 Co 266/2009-73 z 22. septembra 2009.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 17 C 203/2008-58 z 2. marca 2009 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením č. k. 3 Co 144/2009-64 z 30. apríla 2009 potvrdil toto uznesenie okresného súdu.

Okresný súd ďalej uznesením č. k. 17 C 203/2008-68 z 9. júla 2009 zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie zástupcu z radov advokátov na zastupovanie pre dovolacie konanie a na základe odvolania sťažovateľa krajský súd uznesením č. k. 8 Co 266/2009-73 z 22. septembra 2009 potvrdil toto uznesenie okresného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podal dôvodnú žalobu proti senátu JUDr. E. D., ktorý používal pri rozhodovaní klamstvá a fikcie a na základe klamstiev a fikcií rozhodoval, čím brutálne zasahoval do práva na ochranu osobnosti sťažovateľa...

Zákonná sudkyňa JUDr. M. F. namiesto konania, začala staro-novú metódu šikanózneho výkonu súdnictva, keď začala vypalovať poplatky, hoci vec je oslobodená od poplatkov zo zákona... aj na základe platobnej neschopnosti sťažovateľa. Rovnako protiústavne odmietla ustanoviť advokáta na dovolacie konanie ... čím sa rozhodla konanie zmariť, vo veci jej pomáha aj odvolací súd. Všetky rozhodnutia doteraz vynesené sú protizákonné takže označenie konania ako kriminálne a rýdzo mafiánske – svojvoľné je objektívne označenie skutkového stavu a nie je to ani zďaleka hrubé vyjadrovanie, ani nie sú to invektívy...

Majetkové pomery a príjmy sťažovateľa už pozná celé Slovensko cez časopis Justičná revue, najmenej 100 sudcov uznalo, že sťažovateľ má zákonný nárok na oslobodenie od poplatkov a na ustanovenie advokáta, to sú tí sudcovia, ktorí sa nezaradili do justičnej mafie. Sú medzi nimi aj sudcovia ÚS SR bývalej zostavy, keď ustanovili v dvoch konaniach JUDr. V. a 2 x JUDr. H...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti týmto nálezom:

„II.A. Okresný súd Bratislava II a Krajský súd Bratislava porušujú základné ľudské právo garantované čl. 6 ods. 1 a čl. 13, čl. 14 dohovoru voči D. B., opakovane.

II.B. Ústavný súd zrušuje uznesenia Krajského súdu Bratislava 3Co/144/09-64 a 8Co/266/2009-73 a vec vracia na ďalšie konanie.

Ústavný súd oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov...

Ústavný súd prikazuje D. B. ustanoviť advokáta vo veci 17C/203/08.

Ústavný súd prikazuje konať bez prieťahov a šikanovania.

II.C. Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 20.000 Euros a Okresnému súdu sumu 40.000 Euros pre opakované porušovanie zákonov.

Okresný súd BA II je povinný zaplatiť trovy advokáta...“

Sťažovateľ zároveň žiada o ustanovenie advokáta pre zastupovanie pred ústavným súdom s poukazom na svoje majetkové pomery.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd konštatuje, že pri skúmaní náležitostí sťažnosti zistil, že jej obsahom sú aj výroky hrubo urážlivé a útočné, napr. „... používal pri rozhodovaní klamstvá a fikcie a na základe klamstiev a fikcií rozhodoval... Zákonná sudkyňa... začala staro-novú metódu šikanózneho výkonu súdnictva, keď začala vypaľovať poplatky... protiústavne odmietla ustanoviť advokáta na dovolacie konanie ... čím sa rozhodla konanie zmarit'... označenie konania ako kriminálne a rýdzo mafiánske - svojvoľné je objektívne označenie skutkového stavu a nie je to ani zďaleka hrubé vyjadrovanie, ani nie sú to invektívy... to sú tí sudcovia, ktorí sa nezaradili do justičnej mafie...“.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaní prekročil hranicu normálnej kritiky a používa neadekvátne výroky na orgány verejnej moci a ich príslušníkov, všeobecné súdy i ústavný súd, a to v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti a úcty tak k prokuratúre, všeobecným súdom, ako aj ústavnému súdu.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd opakovane uvádza, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08, I. ÚS 313/08, I. ÚS 337/08, I. ÚS 64/09), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2010